

Arrest

nr. 130 165 van 25 september 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 16 juni 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 april 2014 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 juni 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die *loco* advocaat M. GROUWELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 oktober 2012 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Verzoeker is in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 8 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan verzoeker ter kennis gebracht op 15 mei 2014. Dit is de bestreden beslissing.

Op 8 juli 2014 is verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart, geldig tot 5 augustus 2019.

2. Over de rechtspleging

2.1 De verwerende partij deelt in de nota met opmerkingen mee dat verzoeker sinds 8 juli 2014 in het bezit is gesteld van een F-kaart, na bijkomend onderzoek van de verblijfsaanvraag en ten gevolge van nieuwe elementen. De verwerende partij werpt aldus een exceptie op van gebrek aan belang bij het beroep.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoeker op 8 juli 2014 in het bezit is gesteld van een F-kaart. Op deze grond is verzoeker in ieder geval gerechtigd op een verder verblijf in het Rijk. De rechtstoestand van verzoeker is hierdoor fundamenteel gewijzigd.

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoeker nog meent te hebben bij huidige voorliggende zaak, gelet op zijn verblijfsrecht, betoogt de raadsman zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Hij meent evenwel dat de verwerende partij door het toekennen van een F-kaart impliciet is overgegaan tot de intrekking van de bestreden beslissing en aldus de kosten van het beroep dient te dragen. Verzoeker heeft op 3 juli 2014 een nieuwe aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn minderjarig kind. Op de vraag of deze aanvraag ingediend op 3 juli 2014 aanleiding was tot de afgifte van een F-kaart op 8 juli 2014 antwoordt de raadvrouw van de verwerende partij dat zij dit betwijfelt en dat de beslissing tot de afgifte van de F-kaart wellicht genomen is op grond van een "*her-appreciatie*" van de stukken van het dossier.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het feit dat verwerende partij op eigen initiatief is overgegaan tot de afgifte van een F-kaart naar aanleiding van de "*her-appreciatie*" van de stukken van het dossier en gelet op het feit dat verwerende partij door de afgifte van een F-kaart impliciet de huidige bestreden beslissing heeft ingetrokken, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN